

[Gerda Møller.]

port må høre under landbrugs- og fiskeriministerierne, selv om man samler levnedsmiddelloven under ét ministerium.

Med hensyn til det levnedsmiddelråd, som skal være rådgivende for ministeriet, vil jeg gerne have lov til at udtrykke min ængstelse for de administrative konsekvenser, et sådant råd kan få. I det hele taget er vi i den konservative folketingsgruppe skeptisk over for de forskellige råd, som regeringen ned-sætter på flere områder; vi mener, det let kan føre til alt for meget bureaukrati, og bureaukrati er jo det, man først og fremmest kritiserer andre steder, ikke mindst inden for fællesmarkedet.

Jeg kunne forestille mig, at den rådgivning og den meningsudveksling, som skal finde sted, bedre kunne ske, hvis opbygningen af loven blev så forenklet, at såvel forbrugere som producenter og handlende kun havde ét sted at henvende sig, når de ville i forbindelse med myndighederne af den ene eller den anden grund, og hvis man foretog en koordinering af de mange institutioner, som jeg før nævnte vi i forvejen har på området, jeg tænker på institutionerne under universitetet, på landbohøjskolen, statens forsøgsmejeri osv. osv.

Vi finder det helt i orden, at statens levnedsmiddelinstitut viderefører de opgaver med hensyn til den kemiske sammensætning af levnedsmidlerne, som man hidtil har væretaget, og at det også skal tilrettelægge og lede den landsdækkende kemiske kontrol. Vi mener, at det arbejde, der udføres på dette institut, er af stor betydning for at holde vore fødevarer fri for skadelige stoffer, og da vi sidste år sammen med forureningsudvalget besøgte levnedsmiddelinstituttet, fik vi et meget gunstigt indtryk af det arbejde, der udføres dér.

Der kunne være mange enkeltheder at tage op, men jeg kan ikke se, at det er ved denne behandling, det skal gøres. Det må være rigtigt, at det gøres, når de enkelte lovforslag kommer. Der kunne være tale om forhold som koordinering med den tilsvarende levnedsmiddellovgivning i det øvrige Norden og inden for fællesmarkedet, der kunne være forholdet omkring den lokale levnedsmiddelkontrol, om ministeren der agter at følge hygiejnekommissionens be-

tænkning, så man foruden det fælles regulativ for butikker, der giver ensartede regler i samtlige kommuner, også vil basere den almindelige lokale levnedsmiddelkontrol på de kontrolenheder, som er etableret i kommunerne. Og ikke mindst kunne det være interessant — man kan næsten ikke vente på at høre det — når nu dybfrostloven skal ophæves, om det så vil komme til at betyde, at det næsten, jeg har vel lov til at sige farceagtige forhold, vi har med de dybfrosne ænder, som kan tøs op og så sælges, kan fortsætte.

Den konservative folketingsgruppe afventer med interesse den snarlige fremsættelse af de lovforslag, som regeringen nu har bebudet. Man har jo haft meget travlt i socialdemokratiet for at fremme en ny lovgivning på dette område, da man var i opposition, så travlt, at man dengang ikke havde tid til at vente på den udvalgsbetænkning, som vi nu har fået. Denne forespørgsel ser efter min mening også ud til at være rejst lidt hovedkuls. Hvis man ser på datoerne for delbetænkningen og for henvendelsen, der er sket til udvalget, så vil man kunne se, at landbrugsministeriet først 5 dage efter, at forespørgslen er stillet her i tinget, beder udvalget om redegørelsen for de hidtidige overvejelser og for opbygningen af en revideret levnedsmiddellovgivning og forslag til tilrettelæggelse af administrationen. Svaret kom den 14. januar, og det lå først trykt til omdeling her i salen i forgårs. På baggrund af al denne travlhed kan det formentlig ikke være så længe, før regeringens lovforslag ligger på bordet.

Niels Jørgen Nielsen: Som jeg har fremhævet, da vi for trekvart år siden havde debat om levnedsmiddellovgivningen her i tinget, findes der næppe mange levnedsmidler, som forbrugeren kan nyde med større sundhedsmæssig tryghed end de danske. Det er meget vigtigt, at denne status opretholdes fremover, det tror jeg vi alle er enige om og at alle gerne vil medvirke til.

Når det nu er påkrævet med en fornyelse på dette lovgivningsområde, skyldes det jo udviklingen inden for forskning, produktion og den industrielle behandling af levnedsmidler, og endvidere at administrationen på dette store lovområde er præget af, at de